

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 28.5.2008 — Colin Wolf v. Stadt Frankfurt am Main

(Asia C-229/08)

(2008/C 223/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Colin Wolf

Vastaaja: Stadt Frankfurt am Main

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kansallisella lainsäätäjällä direktiivin 2000/78/EY ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdassa annettua liikkumavaraa käytettäessä yleisesti ottaen laaja harkinta- tai organisointivalta, vai onko kyseinen liikkumavara rajattu vain tarpeelliseen ainakin silloin, kun on kyse enimmäisiän vahvistamisesta työhönotton edellytykseksi direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c alakohdan mukaisen eläkkeelle siirtymistä edeltävän vähimmäispalvelusajan vuoksi?
- 2) Kuvastaako direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu tarpeellisuus direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittujen keinojen asianmukaisuutta ja rajoittaako se siten kyseisen yleisen säännöksen soveltamisalaa?
- 3) a) Onko kyse direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta oikeutetusta tavoitteesta, kun julkisen sektorin työnantaja pyrkii työhönottoa koskevalla enimmäisiällä siihen, että palvelukseen otettavat virkamiehet ovat aktiivipalveluksessa mahdollisimman kauan?
b) Onko tällaisen tavoitteen toteuttaminen epäasianmukaista jo silloin, kun sen vaikutuksesta virkamies on palveluksessa pidempään kuin mikä on tarpeen lainsäädännössä taatun vähimmäiseläkkeen saamiseksi viiden palvelusvuoden kulumisen jälkeen varhaiseläkkeelle siirtäessä?
c) Onko tällaisen tavoitteen toteuttaminen epäasianmukaista vasta silloin, kun sen vaikutuksesta virkamies on palveluksessa pidempään kuin mikä on tarpeen lainsäädännössä taatun vähimmäiseläkkeen ansaitsemiseksi (tällä hetkellä 19,51 vuotta) varhaiseläkkeelle siirtäessä?
- 4) a) Onko kyse direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta oikeutetusta tavoitteesta, kun mahdollisimman alhaisella työhönottoa koskevalla enimmäisiällä kaikkien palvelukseen otettavien virkamiesten määrä pidetään mahdollisimman pienenä tapaturmaetuksien tai sairausetuuksien kaltaisten yksilöllisten etuuksien (avustukset, jotka kattavat myös perheenjäsenet) määrän minimoimiseksi?
b) Mitä merkitystä voidaan tältä osin antaa sille, että eliniän noustessa tapaturmaetuudet tai sairausetuoksissa maksettavat avustukset (myös perheenjäsenille) ovat suuremmat kuin nuorempien virkamiehien osalta, joten se, että työhön otetaan iältään vanhempia virkamiehiä, voisi tällä perusteella lisätä suoritettavien kokonaiskustannusten määrää?
c) Onko tältä osin esitettävä tarkastettuja ennusteita tai tilastoja vai riittävätkö yleisesti tunnetut todennäköisyydet?
- 5) a) Onko kyse direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta oikeutetusta tavoitteesta, kun julkisen sektorin työnantaja haluaa soveltaa tiettyä työhönottoa koskevaa enimmäisikä turvatakseen "tasapainoisen ikärakenteen kulloisellakin ura-alueella"?
b) Jos näin on, mitä vaatimuksia tällaisen ikärakenteen toteuttamista koskevien perusteiden on vastattava, jotta oikeuttamisperustetta koskevat edellytykset (asianmukaisuus ja tarpeellisuus, välttämättömyys) täyttyvät?
- 6) Onko kyse direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta oikeutetusta näkökohdasta, kun julkisen sektorin työnantaja vetoaa työhönottoa koskevan enimmäisiän osalta siihen, että palotoimen keskitasolla suoritettavaan harjoitteluun ottamista koskevat asialliset edellytykset eli vastaava kouluopetus ja ammattikoulutus on yleensä mahdollista täyttää tällaisen iän saavuttamiseen saakka?
- 7) Mitä perusteita on käytettävä arvioitaessa sitä, onko eläkkeelle siirtymisen edellyttämä vähimmäispalvelusaika asianmukainen tai tarpeellinen?
a) Voidaanko vähimmäispalvelusaikaa koskevaa tarvetta pitää oikeutettuna yksinomaan eräänlaisena vastikkeena julkisen sektorin työnantajan yksin rahoittamasta (keskiasteen palotoimen virkaan vaadittavasta) julkisen sektorin työnantajan palveluksessa tapahtuvasta ammatipätevyuden hankkimisesta, kun tarkoituksena on varmistaa se, että tällaisen pätevyuden kannalta katsoen tämän jälkeinen kyseisen julkisen sektorin työnantajan palveluksessa suoritettava palvelusaika on asianmukainen siten, että virkamiesten koulutuskustannukset poistetaan tällä tavalla vähitellen?
b) Minkä pituinen harjoittelu-aikaa seuraava palvelusajan-jako saa olla enimmillään? Saako se ylittää viisi vuotta, ja jos saa, niin millä edellytyksin?
c) Voiko 7 kohdan a alakohdasta riippumatta vähimmäispalvelusaikaa pitää asianmukaisena tai tarpeellisena sillä perusteella, että sellaisten virkamiesten osalta, joiden eläkkeet julkisen sektorin työnantaja rahoittaa yksin, odotetun aktiivisen palvelusajan työhönottamisesta todennäköiseen eläkkeelle siirtymiseen saakka on riitettävä lainsäädännössä taatun täyden vähimmäiseläkkeen ansaitsemiseksi palvelusajalla, jonka pituus on tällä hetkellä 19,51 vuotta?

- d) Onko sitä vastoin se, että henkilöä ei oteta työhön, oikeutettua direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohdan perusteella vasta silloin, kun henkilö otettaisiin työhön iässä, joka johtaisi hänen odotettavissa olevan eläkkeelle siirtymispäivänsä huomioon ottaen vähimmäiseläkkeen maksamiseen, vaikkei sitä ole vielä ansaittu?
- 8) a) Onko direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettua eläkkeelle siirtymistä tarkasteltaessa otettava huomioon lainsäädännössä vahvistettu eläkkeelle siirtymisen ikäraja ja tätä seuraava eläke vai onko huomioon otettava tiettyjen virkamiesten tai ammattiryhmien tilastollinen eläkkeelle siirtymisen keski-ikä?
- b) Jos näin on, missä määrin on otettava huomioon se, että yksittäisten virkamiesten osalta säännöllistä eläkkeelle siirtymistä voidaan lykätä enintään kahdella vuodella? Johtaako tämä seikka vastaavassa laajuudessa työhönottoa koskevan enimmäisiän nousemiseen?
- 9) Voidaanko vähimmäispalvelusaikaa direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohdan yhteydessä laskettaessa ottaa huomioon myös alkuvaiheessa virkasuhteessa suoritettava sisäinen harjoittelu? Onko tältä osin merkitystä sillä, otetaanko harjoitteluaika eläkeoikeutta hankittaessa kokonaisuudessaan huomioon eläkkeeseen oikeuttavana palvelusaikana, vai onko harjoitteluaika vähennettävä siitä ajanjaksoista, jonka julkisen sektorin työnantaja voi asettaa direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c alakohdan mukaiseksi vähimmäispalvelusajaksi?
- 10) Ovatto yleisen tasa-arvolain 15 §:n 1 momentin toisen virkkeen ja 3 momentin säännökset yhteensopivia direktiivin 2000/78/EY 17 artiklan kanssa?

(¹) EYVL L 303, s. 16.

Valitus, jonka Massimo Giannini on tehnyt 29.5.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-100/04, Massimo Giannini v. komissio, 12.3.2008 antamasta tuomiosta

(Asia C-231/08 P)

(2008/C 223/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Massimo Giannini (edustajat: avocate L. Levi ja avocate C. Ronzi)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-100/04 12.3.2008 antama tuomio on kumottava
- siten kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä ja näin ollen
 - on kumottava kilpailun COM/A/9/01 valintalautakunnan päätös, joka annettiin tiedoksi valittajalle kirjeitse 11.6.2003, olla kirjaamatta valittajan nimeä tämän kilpailun varallaololuetteloon, sekä tarvittaessa kumottava päätös, joka annettiin tiedoksi valittajalle kirjeitse 8.7.2003 ja jolla hylättiin valittajan uudelleenkäsiteltävä koskeva vaatimus ja kumottava päätös, joka annettiin valittajalle tiedoksi kirjeitse 2.12.2003 ja jolla hylättiin valittajan oikaisuvaatimus,
 - on myönnettävä korvausta aineellisesta vahingosta, joka arvioidaan yhtäältä väliaikaisen toimihenkilön sopimuksen päättymisen jälkeen saadun työttömyyskorvauksen ja palkkaluokkaan A 7/4 kuuluvan virkamiehen palkan välisen erotuksen perusteella ja toisaalta työttömyysjakson jälkeen palkkaluokkaan A 7/5 kuuluvan virkamiehen palkan perusteella ja on myönnettävä korvausta henkisestä kärsimyksestä, joka arvioidaan 1 euroksi
- vastapuoli on velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa valituksensa tueksi etenkin kolmeen pääasialliseen valitusperusteeseen.

Kantaja väittää ensimmäisessä valitusperusteessa etenkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja erityisesti oikeutta saada päätös asiassa kohtuullisessa ajassa. Asian saattamisen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ja riidanalaisen tuomion antamisen välillä on nimittäin kulunut neljä vuotta. Valittajan mukaan mikään erityinen seikka ei ollut käsiteltävänä olevassa asiassa peruste oikeudenkäynnin tällaiselle kestolle. Tämän asian asiakirjat eivät olleet erityisen laajoja eivätkä oikeudellisesti monimutkaisia ja menettelyllä oli valittajalle todellista merkitystä.

Valittaja väittää toisessa valitusperusteessa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut henkilöstösääntöjen 4, 27 ja 29 artiklaa ja näin ollen yksikön etua sekä huolenpitovollisuutta, joka yhteisön toimielimillä on niiden toimihenkilöihin ja virkamiehiin nähden. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistun sekoittaa tältä osin keskenään yhteisön virkamieheksi tulon avoimen kilpailun kautta, jonka tarkoituksena on muodostaa varallaololuettelo, ja jo työhön otettujen henkilöiden uran jatkumisen henkilöstösäännöissä säädettyjen keinojen, kuten siirtojen ja ylennysten, kautta.